

Дамян Дамянов

Години – тайна обич...

Години – тайна обич, зла любов.
Огнище зло, превърнало ме в пепел.
Години – безответен, мъртъв зов,
ударил о стена... Каква нелепост.

Защо сега се срещаме? Студен
е между нас на времето сезонът.
За да си кажем само: „Добър ден!“?
Достатъчен за туй бе телефонът.

Да видим колко остарели днес
сме вече, моя бивша ми любима?
Достатъчно било би на адрес
по пощата да си изпратим снимки.

Стоим, мълчим. А помежду ни – ров.
Неузнаваеми пращинки в свят огромен.
Не се повтаря никоя любов.
Защо дойде? Да счупиш моя спомен?

31.10.1992 г.

КРАЙ

© 1992 Дамян Дамянов

Източник: Словото
Набиране: Горица Петрова

Публикация

Дамян П. Дамянов, Обади се, Любов!, Сиринга, С. 1995; ISBN 954-8100-03-7

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/8590>]